

Stk. 1, 3. Linie, hvorved Ordene: „under alle Omstændigheder“ indsættes i Stedet for Ordene: „som Medlemmer“, tilsigter kun at tydeliggøre, at de i den paagældende Bestemmelse omhandlede Personer heller ikke kan optages i Kassen som bidragydende Medlemmer.

Under Arbejdsløshedslovsforlaget Behandling i Folketinget i 1927 blev der til § 10, Stk. 1, føjet en Bestemmelse, hvorefter faglige Uoverensstemmelser ikke kan begrunde Nægtelse af at optage en Person i en Arbejdsløshedskasse eller hans Udelukkelse af denne. Da den paagældende Bestemmelse imidlertid vil kunne tilføre Arbejdsløshedsforsikringen Personer, der ud fra et forsikringsmæssigt Synspunkt er en meget daarlig Risiko, idet det kan være umuligt eller i hvert Fald meget vanskeligt at anvise dem Arbejde, foreslaar man Bestemmelsen slettet.

Ved samme Lejlighed blev der endvidere som sidste Bestemmelse i § 10, Stk. 2, indsat en Bestemmelse, hvorefter Optagelse i en Arbejdsløshedskasse — der ellers er betinget af, at den paagældende paa Optagelsestidspunktet har Beskæftigelse indenfor vedkommende Fag —, ikke kan nægtes Personer, som godtgør umiddelbart efter Optagelsen at kunne faa Beskæftigelse af passende Varighed indenfor Faget. Da det efter Ministeriets Mening imidlertid er af forsikringsmæssig Betydning saa vidt muligt at fastholde den fornævnte Hovedregel, og da det maa være Forsikringen uvedkommende, at der i visse Tilfælde fra Arbejdsgiveres Side stilles Krav om Medlemsskab i Forsikringen som Betingelse for Adgang til Arbejde, foreslaar man Bestemmelsen slettet.

I Paragraffens Stk. 3 har man foreslaaet, at de af Kassens Bestyrelse paa Grundlag af Paragraffens Bestemmelser truffne Afgørelser kan indankes for Arbejdsnævnet i Stedet for for Direktøren, idet den i Nævnet repræsenterede Sagkundskab bør tages i Anvendelse ved Prøvelsen af Kassernes Afgørelser. Formuleringen føres i øvrigt ogsaa herved tilbage til den, der var gældende forud for Lovens Revision i 1927.

Til § 14.

Svarer til den nugældende Lovs § 11.

Ved Arbejdsløshedslovens Revision i 1927 blev der som sidste Punktum i § 11, Stk. 2, indsat en Bestemmelse, som — ved Siden af den allerede i Paragraffen indeholdte Regel om Følgerne af Svig mod Kassen — udtrykkeligt fastsatte, at „de almindelige Regler om Straf og Erstatning“ i øvrigt finder Anvendelse i Tilfælde af saadan Svig.

Da dette er en Selvfølge, naar der ikke i Arbejdsløshedsloven udtrykkeligt træffes Bestemmelse om, at disse Regler ikke skal komme til Anvendelse, har man foreslaaet Bestemmelsen slettet.

Til § 15.

Svarer til den nugældende Lovs § 12.

Ved Arbejdsløshedslovens Revision i 1927 blev der i denne Paragraf indsat — som Stk. 2 og Stk. 3 — Bestemmelser, hvorefter Direktøren under visse Forudsætninger kan paalægge en Arbejdsløshedskasses Ledelse at tilvejebringe den Merindtægt, som efter Direktørens Skøn maa anses fornøden, enten ved Forhøjelse af det ordinære Medlemsbidrag eller (og) ved Paaligning af Ekstra-bidrag. Direktørens Afgørelse kan indankes for Arbejdsnævnet med Appel til Ministeren.

Det maa efter Ministeriets Mening anses for rimeligt, at Arbejdsløshedsloven indeholder Bestemmelser, hvorved der i Tilfælde af, at en Kasses Indtægter ikke kan anses for tilstrækkelige til at fyldestgøre de Krav, der stilles til Kassen, gives Adgang for Tilsynsmyndigheden til at skride ind. Der kan derimod rejses Spørgsmaal om, hvorvidt det ikke vilde være heldigt, at den Sagkundskab i forsikringsmæssig Henseende, som Arbejdsnævnet repræsenterer, tages i Anvendelse straks, naar det viser sig umuligt for Direktøren og Kassen at naa til Enighed om Nødvendigheden af at tilvejebringe en Merindtægt eller om dennes Størrelse. Man vilde herigennem opnaa *dels*, at Direktøren ikke nødsages til at udstede et Paalæg, som Kassen sidder overhørig, indtil Arbejdsnævnet, henholdsvis Ministeren har truffet sin Afgørelse, *dels* at Sandsynligheden for, at Kassen straks retter sig efter Afgørelsen, antagelig vokser.

Under Hensyn hertil har man da foreslaaet en ændret Formulering af de paagældende Bestemmelser, hvorefter Direktøren i Tilfælde af, at hans Forhandling med Kassens Ledelse bliver resultatløs, skal forelægge Sagen for Arbejdsnævnet. Hvis dette da kommer til samme Resultat som Direktøren, skal Kassen bøje sig for Afgørelsen, men har dog den sædvanlige Adgang til at indanke denne for Socialministeren. For saa vidt der derimod ikke opnaas Enighed mellem Direktøren og Nævnet, træffes Afgørelsen af Ministeren.

Til § 16.

Svarer til den nugældende Lovs § 13.

De Regler, hvorefter der fra det offentlige, Stat og Kommuner, i Tidens Løb er ydet Tilskud til den ordinære Arbejdslø-